

landet i 7 år eller derover, og som har behov for tolkebistand i forbindelse med behandling på amtskommunens sygehuse. Der opkræves gebyr for hver behandling på sygehus, hvor der benyttes tolk.

Det foreslås endvidere, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om beregning af bopælsperioden, gebyrets størrelse og opkrævning af gebyr, herunder om at nærmere bestemte persongrupper ikke skal betale gebyr, hvor særlige hensyn taler for det.

Det foreslås, at ordningen først skal træde i kraft i 2011, så de berørte personer kan nå at indrette sig på den.

Ministerens vil med forslaget kunne fastsætte, at det er bopælen de seneste 7 år forud for den pågældende behandling, der skal indgå i beregningen af bopælsperioden samt dokumentationskrav.

Mht. dokumentationskrav er der i dag 2 steder, hvor det registreres, hvor længe en person har boet her i landet, og det er i CPR-registeret og i Udlændinge Informations Portalen.

Udlændinge Informations Portalen er en internetportal, der indeholder en række systemer til udveksling af informationer mellem myndigheder på udlændingområdet. Et af disse systemer er Udlændinge Informations Systemet, der rummer en række udvalgte oplysninger fra Udlændingeregistret. Det er her muligt at se mere detaljerede personoplysninger, fx om en udlændings ind- og udrejser. Udlændinge Informations Systemet er et sikkert internetbaseret kommunikationsknodepunkt, som alle kommuner og andre myndigheder med udlændingesagsbehandling og internetadgang kan få adgang til. Portalen indeholder personfølsomme oplysninger, der i dag kun må være tilgængelige for godkendte brugere i udlændingemyndighederne og i kommunerne.

De offentlige sygehuse har i dag adgang til CPR-registeret, men ikke til Udlændinge Informationssystemet. De praktiserende læger har ikke adgang til nogle af disse steder.

Som nævnt foreslås det, at ordningen først skal træde i kraft i 2011, og til den tid kan de tekniske muligheder for at dokumentere syvårs-kravet se helt anderledes ud end i dag. Det vil derfor være mere hensigtsmæssigt at udskyde beslutningen om dokumentation, dog således at der i god tid inden ordningen træder i kraft, træffes beslutning herom. Folketinget kan da blive orienteret om overvejelserne og beslutningen.

I øvrigt bemærkes, at forslaget falder uden for nordisk sprogkonventions anvendelsesområde, da det vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed og ikke forvaltningsafgørelser.

Efter forslaget til stk. 2 kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om gebyrets størrelse og om opkrævning, herunder om at nærmere bestemte persongrupper ikke skal betale gebyr, hvor særlige hensyn taler for det.

Ved gebyr for hver behandling på sygehus menes for hver indlæggelse eller for hvert ambulant besøg, hvor der benyttes tolk. Er der behov for tolkebistand flere gange under en indlæggelse, vil der således ikke skulle opkræves et gebyr for hver gang, men et gebyr for den samlede tolkning under indlæggelsen.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte gebyrets størrelse, når bestemmelsen træder i kraft. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastlægge den praktiske procedure ved opkrævning af gebyret m.v. Derudover vil bemyndigelsen kunne anvendes til at bestemme, at nærmere bestemte persongrupper ikke skal betale gebyr, hvor hensyn til fx alder samt fysisk og psykisk tilstand taler for det. Der vil med bestemmelsen kunne fastsættes regler om at døve og torturofre ikke skal betale gebyr for tolkebistand. Endelig vil det kunne bestemmes, at tolkning ikke må gøres betinget af, at patienten betaler gebyret forud eller stiller garanti herfor.

Bestemmelsen vil i øvrigt blive udmøntet i overensstemmelse med EU-retten.

Til § 1, nr. 9

Det foreslås med forslaget til § 15 b, at Sundhedsstyrelsen med en patients mundtlige samtykke får mulighed for at videregive oplysninger fra Landspatientregisteret om patientens tidligere undersøgelser, diagnoser og behandlinger til den behandlende læge på det behandlende offentlige sygehus til brug for behandling af patienten på sygehuset.

Kun den behandlende læge på den behandlende afdeling på det sygehus, hvor patienten er i behandling, kan modtage samtykke og dermed få adgang til at indhente oplysninger fra eLPR. Adgangen hertil ophører, når patienten udskrives eller afsluttes efter ambulant behandling eller kontrol.

En del af Landspatientregisteret, som kaldes eLPR, sammenstiller og formidler oplysningerne fra Landspatientregisteret tilbage til sygehuse, hvor de stammer fra, i en fleksibel og overskuelig form. Forslaget er møntet på disse oplysninger.

I eLPR er somatiske og psykiatriske oplysninger adskilt fra hinanden, og lægen skal ved opslag i registeret angive, om patienten har givet samtykke til, at lægen kan se oplysninger om patientens somatiske sygehuskontakter eller psykiatriske kontakter eller begge typer af oplysninger.